

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 7. decembra 2016 trestnej veci vyžiadanej osoby **D. K.**, **vo vydávacom konaní** o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. novembra 2016, sp. zn. Ntc 48/2016, **o jej vzatí do vydávacej väzby**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **D. K.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline (ďalej len súd) uznesením z 23. novembra 2016, sp. zn. Ntc 48/2016, rozhodol **v bode I.** podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v aktuálnom znení (ďalej len EZR) **vykoná sa európsky zatýkací rozkaz vydaný Štátnou prokuratúrou Detmold (Spolková republika Nemecko) č. 23 Js 1586/16-31 AR 171/16 z 23. augusta 2016, na D. K. (ďalej len vyžiadaná osoba), nar. X. v R., trvale bytom Ž., Slovenská republika, štátna občianka Slovenskej republiky, za účelom vydania na trestné stíhanie do Spolkovej republiky Nemecko pre trestné činy týrania podľa § 225 ods. 1 číslo 1, nútenia podľa § 240 ods. 1, ods. 2 a od. 3, § 239 ods. 1 Trestného zákona Spolkovej republiky Nemecko**, pre skutok

1/ dňa 23. júna 2016 v K., obvinená bola v čase činu opatrovatelka 90-ročnej svedkyne E. M., ktorá je kvôli vysokému veku silno obmedzená v pohybe. Obvinená bývala v spoločnej domácnosti spolu so svedkyňou v ulici B. v K.. V noci 26. júna 2016 volala svedkyňa E. M. obžalovanú k sebe, lebo potrebovala ísť súrne na toaletu. Po tom ako obvinená

po niekoľkonásobnom zvonení prišla do izby svedkyne E. M., zobrala do oboch rúk nočný stolík, ktorý stál vedľa postele svedkyne a v ktorom sa nachádzali výkaly – stolica a moč, a prevrátila ho na zem. Potom obvinená strhla starú pani brutálne z jej postele a posadila ju na zem, na ktorej sa nachádzali výkaly a moč z nočného stolíka. Nasledovne strčila obvinená svedkyni E. M. dvakrát špongiou na zemi sa nachádzajúcu stolicu (výkaly) do jej úst. Potom jej vyliala na hlavu zvyšok moču z nočného stolíka. K tomu jej obvinená viac krát hodila do tváre handru namočenú v moči. Svedkyňa M. sedela asi hodinu na mokrej a špinavej zemi, kým ju obvinená znovu vytiahla do jej postele.

2/ Počas vyššie popísaného činu vyzývala obvinená svedkyňu M. niekoľko krát, aby upratala výkalmi a močom znečistenú podlahu. Keď sa svedkyňa vzpierala, strčila jej obvinená do rúk handru, chytila ju za zápästie a povedala jej: „nemecké ženy môžu tiež upratovať“.

3/ Keď sa svedkyni konečne podarilo stlačiť núdzové tlačidlo pre privolanie služby Johanniter, zabránila obvinená zakročenie núdzovej služby tým, že uviedla, že omylom stlačila núdzové tlačidlo.

v bode II. podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o EZR v aktuálnom znení **zobral D. K., nar. X. v R., trvale bytom Ž. Slovenská republika štátna občianka Slovenskej republiky do vydávacej väzby. Lehota väzby začala plynúť 23. novembra 2016 o 11.25 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Žiline.**

Proti uznesenie, a to iba do výroku o jej vzatí do vydávacej väzby podala vyžiadaná osoba D. K. prostredníctvom ustanoveného obhajcu 23. novembra 2016 sťažnosť. V nej uviedla, že v konaní o návrhu na vykonanie EZR ju príslušné orgány Spolkovej republiky Nemecko vôbec nekontaktovali a dozvedela sa o tom až na základe konania ohľadom tohto EZR. Pritom sa zdržiava na adrese jej bydliska a známy je aj jej telefonický kontakt. Nikdy sa žiadnemu úkonu v trestnom konaní nevyhýbala a vždy sa na základe doručených predvolaní na úkon dostavila. Tak tomu bolo aj pri rozhodovaní krajského súdu o vykonaní EZR, proti ktorému si sťažnosť nepodala a tomuto rozhodnutiu sa bez výhrad podriadi. Väzba ako zabezpečovací inštitút v tomto trestnom konaní musí

rešpektovať zásadu primeranosti a zdržanlivosti, teda vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania a nemali by neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd jej osoby, voči ktorej sa uplatňujú v medziach daných povahou príslušného obmedzenia. Zo zásady primeranosti navyše vyplýva, že väzba nie je namieste, pokiaľ by bola príliš prísnyím zaisťovacím opatrením s prihliadnutím na prebiehajúce trestné konanie. Táto zásada je výrazom humanizácie trestného práva a úcty k ľudským právam a slobodám. **Na základe uvedeného navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ju z väzby na slobodu.**

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len prokurátor) **vo vyjadrení z 2. októbra 2016 k sťažnosti vyžiadanej osoby** poukázal na to, že krajský súd o vzatí vyžiadanej osoby do väzby rozhodol zákonne. Po tom, ako rozhodol o vykonaní EZR, nevyhnutne musel rozhodnúť o vzatí D. K. do vydávacej väzby, keďže ide o obligatórnu väzbu. **Navrhol sťažnosť vyžiadanej osoby zamietnuť ako nedôvodnú.**

Vyjadrenie prokurátora bolo najvyšším súdom zaslané na vedomie vyžiadanej osobe a jej obhajcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), ktorému bol spis so sťažnosťou predložený 1. decembra 2016 preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby, D. K., nie je dôvodná.

V zmysle § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 154/2010 Z.z. EZR možno vydať pre skutok, za ktorý možno podľa právneho poriadku Slovenskej republiky uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov. Podľa ods. 2 písm. a/ tohto ustanovenia EZR možno vykonať, ak bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom a ak možno podľa právneho poriadku štátu pôvodu za takýto skutok uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov a nie je dôvod na odmietnutie jeho vykonania.

Za trestné činy v bode 1/, 2/, 3/ právne kvalifikované ako týranie pri opatrovaní zverenej osoby, skúšaný nátlak a zbavenie slobody podľa § 225 ods. 1 č. 1, § 240 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 239 ods. 1, § 22, § 23, § 52. § 53 Trestného zákona Spolkovej republiky Nemecko možno uložiť za všetky činy spolu maximálne 15 rokov trestu odňatia slobody. Podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. Slovenskej republiky, účinného od 1. januára 2006 v aktuálnom znení v dobe skutku možno právne posúdiť ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., resp. prečin nátlaku podľa § 192 ods. 1, ods. 2 písm. b/, eventuálne poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody maximálne na 3 roky až 8 rokov.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetovanie. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním, alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby, ak tak neurobil už sudca podľa odseku 1. Ak bolo o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnuté podľa § 22 ods. 8, vezme osobu do vydávacej väzby sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak tak neurobil už sudca krajského súdu podľa odseku 1 alebo podľa prvej vety tohto odseku.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. príslušný sudca rozhoduje o väzbe podľa § 15 až 17 uznesením. Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z predloženého spisu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc 48/2016, a sp. zn. Ntc 40/2016, vyplýva, že predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline (v zmysle § 14 ods. 1, ods. 4 zák. č. 154/2010 Z.z.) na návrh prokurátora (v zmysle § 11 ods. 1, ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z.) z 19. septembra 2016, opatrením z toho istého dňa pod sp. zn. Ntc 40/2016, na žiadosť vyžiadanej osoby ustanovila obhajcu.

D. K. bola 14. septembra 2016 o 17.10 hod v mieste trvalého bydliska zadržaná (v zmysle § 13 ods. 1 ods. 2, § 19 ods. 2, ods. 3 zák. č. 154/2010 Z.z.) a po výsluchu (15. septembra 2016 od 09.10 hod. do 10.20 hod) na Krajskej prokuratúre v Žiline bola prepustená 15. septembra 2016 na slobodu. Pri tomto výsluchu bola oboznámená s vydaným EZR za účelom jej vydania na trestné stíhanie do Spolkovej republiky Nemecko, bola jej doručená kópia formulára k predmetnému EZR a kópia poučenia vyžiadanej osoby. Vo výsluchu poprela spáchanie skutku, pre ktorý bol vydaný EZR, E. M. našla nadržanom na zemi vo vlastných exkrementoch. Dáva garanciu, že v prípade jej prepustenia zo zadržania sa bude zdržiavať na adrese jej trvalého pobytu a dostaví sa na akýkoľvek procesný úkon v tejto veci.

V rámci predbežného vyšetrovania (v zmysle § 19 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z.) boli zaobstarané správa Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Odboru kriminálnej polície Žilina z 20. septembra 2016, č. KRPZ-ZA-OKP4-1255-002/2016, negatívna lustrácia v systéme Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 26. septembra 2016 a odpis z registra trestov z 26. septembra 2016. Z nich je zrejmé, že vyžiadaná osoba nie je a nebola trestne stíhaná a odsúdená na území Slovenskej republiky. Vyšetovaním neboli zistené obligatórne a fakultatívne dôvody na odmietnutie vykonania EZR v zmysle § 23 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o EZR. Skutok, pre ktorý bol vydaný EZR a ktorý mal byť spáchaný výlučne na území Spolkovej republiky Nemecko, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, tento nepodliehal amnestii prezidenta Slovenskej republiky, nie je premlčaný a vyžiadaná osoba nebola zaň postihnutá v štátoch Európskej únie. Po doručení originálu EZR (26. septembra 2016) bol poštou 29. septembra 2016 doručený obhajcovi a vyžiadanej osobe. Tá bola v prítomnosti obhajcu 12. októbra 2016 poučená aj o jej práve súhlasiť s vydaním a o uplatnení zásady špeciality a vypočutá (v zmysle § 19 ods. 3 zák. č. 154/2010 Z.z.). V tomto výsluchu uviedla, že na mieste, kde sa mal skutok odohrať, pracovník agentúry Brinkman, kde robila, konštatovali, že sa nič nestalo. Vzhľadom na to, ako sa voči nej správala dcéra poškodenej, odmietla ďalej vykonávať opatrovateľskú službu voči osobe M. a vrátila sa späť na Slovensko. Stále tvrdí, že nič neurobila, je to všetko vymyslené, nebude zo seba robiť psychopata. Výslovne vyhlásila, že nesúhlasí

s jej vydaním na trestné stíhanie do Spolkovej republiky Nemecko a nevzdáva sa uplatnenia zásady špeciality.

Krajská prokuratúra v Žiline návrh na vykonanie EZR proti tejto vyžiadanej osobe pod sp. zn. KPtm 41/16/5500-23, z 12. októbra 2016 podala (v zmysle § 16 ods. 1, § 22 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z.) príslušnému Krajskému súdu v Žiline 13. októbra 2016 s tým, že ak sa súd stotožní s týmto návrhom a rozhodne o vykonaní EZR, momentom takéhoto rozhodnutia nastáva obligatórny dôvod vzatia vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Súčasne navrhol rozhodovanie podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. vykonať na verejnom zasadnutí.

Krajský súd v súlade s § 22 ods. 3 zák. č. 154/2010 Z.z. zaslal vyžiadanej osobe a jej obhajcovi návrh prokurátora na vykonanie EZR a výzvu na vyjadrenie sa k EZR. Vyžiadaná osoba D. K. vo vyjadrení z 26. októbra 2016 zotrvala na obsahu svojich výsluchov pred prokurátorom, pričom zdôraznila, že skutok, ktorý je uvedený v EZR neurobila, nič také by si nedovolila urobiť, je citlivá a snaží sa druhým pomáhať. O pani M. sa 10 dní zodpovedne celý deň aj večer starala. Každý večer jej masírovala nohy a chrbát, nosila jej poľné kvety, púšťala hudbu a mala celý deň dostatok tekutín. Za tú dobu pribrala 3 – 4 kg a znovu ju nastavila na liečbu proti cukrovke a pre problémy so srdcom. Dcéry si mysleli, že už umiera a pri nej začala znovu fungovať, začalo jej chutiť jesť. Nechápe, prečo ju tak niekto očiernil. Jediný problém bol večer 26.6., kedy na terase telefonovala na Slovensko (dá sa to overiť v jej telefóne) a nepočula ju, keď potrebovala ísť na toaletu. Keď prišla do izby pani sedela na zemi a bola pokakaná, umyla ju a dala ju znovu na posteľ, a to je všetko, čo sa stalo. Nie je si vedomá toho, že výkaly a moč (sa vylieval vždy pred tým, ako išla do kúpeľne) boli v nočnom stolíku, lebo pani nosila na večer plienky a stolicu mávala nad ránom, o čom jej dcéry vedeli. Súhlasí s verejným zasadnutím súdu, lebo vie, že nič, čo jej je dané za vinu, nie je pravda. Obhajca vo vyjadrení z 27. októbra 2016 uviedol, že rozhodnutie o vykonaní EZR ponecháva na úvahe súdu a nežiada, aby súd rozhodol na verejnom zasadnutí.

Na verejnom zasadnutí 23. novembra 2016, ktorého sa zúčastnili všetky procesné strany, u ktorých bola dodržaná lehota na prípravu na tento úkon, zákonne určený senát

krajského súdu prostredníctvom jej predsedníčky oboznámil procesné strany s obsahom spisu, ku ktorým procesné strany nemali pripomienky. Vyžiadaná osoba D. K. na záver uviedla, že hovorí iba pravdu, sama sa obhajovať nevie, ale musia jej veriť. Vedomá si je, že v Nemecku je trestne stíhaná, ale od júna, kedy sa mal skutok v Nemecku stať nebola, ani nevy povedala. V konečných návrhoch prokurátor poukázal na svoje vyjadrenie a navrhol rozhodnúť o vykonaní EZR a o vzatí menovanej do vydávacej väzby, obhajca sa taktiež odvolal na písomné vyjadrenie a rozhodnutie ponechal na úvahe súdu a vyžiadaná osoba uviedla, že nesúhlasí s tým, čo jej je kladené za vinu, vie sa vyjadriť iba ku skutku, k ničomu inému. Na to bolo vyhlásené uznesenie, po ktorom sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť proti všetkým výrokom uznesenia. D. K. po porade s obhajcom uviedla, že proti rozhodnutiu o vzatí do vydávacej väzby podáva sťažnosť. Napadnuté uznesenie bolo doručené prokurátorovi, obhajcovi a vyžiadanej osobe.

Z uvedeného je nepochybné, že prokurátor pred podaním návrhu na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v rámci predbežného vyšetovania zistil všetky relevantné skutočnosti potrebné pre takéto rozhodnutie, pri rešpektovaní zákonných lehôt. Nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by bránila rozhodnutiu o vykonaní EZR a vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v zmysle § 19 ods. 6 písm. a/ až písm. f/ zák. č. 154/2010 Z.z. Krajský súd sa s uvedenými skutočnosťami v napadnutom uznesení ohľadne rozhodnutia o vzatí vyžiadanej osoby do väzby v dostatočnom rozsahu vysporiadal. Dodržal zákonné lehoty. Zistil, že v danom prípade neexistuje zákonná prekážka pre vzatie D. K. do vydávacej väzby, nakoľko nezistil dôvody na odmietnutie vykonania EZR podľa § 23 ods. 1 písm. a/ až písm. f/, ods. 2 písm. a/ až písm. e/ zák. č. 154/2010 Z.z. Najvyšší súd sa s rozhodnutím a jeho odôvodňujúcou časťou stotožnil, a preto v podrobnostiach naň odkazuje.

Popieranie skutku zo strany vyžiadanej osoby nie je prekážkou na jej vzatie do vydávacej väzby. Skutkové okolnosti prípadu sťažnostný súd nie je oprávnený preskúmať, tými sa budú zaoberať orgány činné v trestnom konaní a súd Spolkovej republiky Nemecko.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. decembra 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová